

„Milujeme Krista, preto budeme zabíjať kresťanov!“ Krvavá tvár hinduizmu

8. júla 2022 ✝ Spoločnosť ✝ Rozhovory

Čísla neklamú! Tí, ktorí sa snažia relativizovať to, čo kresťania zažívajú v rukách hinduistov, klamú, – zdôrazňuje páter profesor Piotr Roszak, prednášajúci na Navarrskej univerzite v Pamplone (UNAV), v rozhovore s Tomaszom D. Kolanekom pre portál PCh24.pl.

Zdroj: pxhere.com

predchádzajúca časť:

Protikresťanské ostrie budhizmu – páter Roszak odhaľuje nepríjemnú pravdu!

Je hinduizmus náboženstvo? Pri čítaní rôznych štúdií o Indii, krajine, ktorá sa snaží zaviesť hinduizmus ako štátne náboženstvo, mám dojem, že ide skôr o ideológiu, politický prúd, prvok na zdôraznenie národnej identity než o náboženstvo...

Fenomén hinduistickej religiozity, nech už je akýkoľvek, možno interpretovať rôzne. Niet pochyb o tom, že je rôznorodá a nie celkom konzistentná. Máme do činenia s polyteizmom v jeho klasicknej podobe. Nie je to teológia, ktorá by bola vyvinutá na jednom spoločnom základe, a preto bol hinduizmus dlhé roky vnímaný ako nesúvislé príbehy, historky; kulty, ktoré sa prejavujú desiatkami spôsobov, bez akejkoľvek kodifikácie, bez toho, aby sa ukázalo, čo je najväčšou pravdou tohto náboženstva.

Na rozdiel od budhizmu však v hinduizme máme oveľa konkrétnejšie a jasnejšie odkazy na božstvá, ktorých je podľa niektorých výpočtov až niekoľko miliónov!

Niet však pochyb o tom, že hinduizmus je už niekoľko desaťročí súčasťou určitej sociálnej, politickej a ideologickej stratégie, ktorá sa využíva na nenáboženské účely. Mám dojem, že súčasný hinduizmus je skôr nástrojom politickej a kultúrnej ofenzívy, ktorú vedú indickí nacionalisti, ale nielen oni.

Rozdiely, ktoré sa v hinduizme zakorenili, ako napríklad kastové myslenie alebo kastová štruktúra, ukazujú, že nejde ani tak o odkazovanie na konkrétne božstvo, na absolútne, ako skôr o usporiadanie svetských záležitostí.

V tejto „religiozite“ neexistuje jediná možnosť. Hinduizmus je taký široký, že sa doň zmestí všetko, čo dialóg s ľuďmi vychovanými v tejto kultúre, v tomto systéme neuľahčuje, ale naopak sťažuje, pretože v každom okamihu môže partner v rozhovore uviesť *ad hoc* rôzne, navzájom sa vylučujúce a nesúrodé argumenty a nebude v tom vidieť nič zlé.

Hinduizmus, podobne ako budhizmus, má mnoho tvárí. Určite existuje tvár „pre západné použitie“, ako aj tvár „pre interné použitie“. Ak by sme sa dnes zamýšľali nad tým, akú predstavu má Západ o hinduizme, rozhovor by pravdepodobne skončil pri dvoch slovách: reinkarnácia a karma...

Poviem viac: tieto dve slová stačia na to, aby mnohých ľudí na Západe hinduizmus fascinoval. Nie je to nič nové, pretože tento záujem hraničiaci s fascináciou trvá už stáročia. Jedným z dôvodov je, že hinduizmus je menej závažný ako iné náboženstvá a nájdeme v ňom ospravedlnenie pre mnohé druhy správania, ktoré si jednoducho protirečia, a možno práve takéto eklektické snahy, ako sme ich videli v rôznych historických obdobiach, nachádzali úrodnú pôdu.

Bohyňa Šakti, uctievaná v hinduizme ako družka boha Šivu – po smrti sa reinkarovala ako Parvátí

zdroj: flickr.com

Navyše, keď si spomenieme na rôzne prekvapujúce, ba až rúhavé historky, napríklad o Kristovom pobyte v Indii, kde sa mnohému naučil od brahmanov, človeku sa z toho ježia vlasy na hlave! Potom sa údajne vrátil do Palestíny a hlásal to, čo ho naučili hinduisti. V 19. storočí bola osobitná snaha propagovať a zdôrazňovať tento druh nezmyslu. Svojím spôsobom prelomovým dielom bol *Život svätého Issu*, ktoré sa pokúšalo dokázať, že Kristus strávil roky, ktoré sa v evanjeliách nespomínajú, v Indii.

Ak pozorne čítame evanjeliá, okamžite si všimneme očividné rozdiely medzi hinduistickým myslením a tým, čo hlásal Boží Syn. U hinduistov nenájdeme ani nesenie kríža, ani lásku k nepriateľom, ani milosrdenstvo, ani pojem hriechu, ani vykúpenie. A tak by sa dalo pokračovať ďalej a ďalej...

Podľa môjho názoru sú tieto rozdiely jednou z odpovedí na otázku, prečo niektorí hinduisti tak nenávidia kresťanov a všetko kresťanské napriek tomu, že hinduizmus sa snaží obliekať do rúcha mieru a tolerance, ale v skutočnosti uskutočňuje pogromy na nasledovníkov Krista a systematicky ich núti, aby položili život za

svoju vieru v Božieho Syna.

Hinduizmus, ktorý údajne umožňuje toľko viery a božstiev, je v skutočnosti mimoriadne precitlivý na Trojjediného Boha a v hinduistickom panteóne nemá pre neho miesto.

India a hinduizmus sa veľmi často objavujú pri vysvetľovaní, ako to bolo „v skutočnosti“ so smrťou a zmŕtvychvstaním Pána Ježiša. Často sa objavuje historka, podľa ktorej Pán Ježiš nezomrel na kríži, ale že ho z neho sňali živého, odviezli do Indie, kde sa vyliečil, a potom sa vrátil do Svätej zeme...

Takýchto historiek sú desiatky. Prvá sa objavila už niekoľko týždňov po zmŕtvychvstaní. Farizeji sa týmto spôsobom pokúšali popierať zmŕtvychvstanie, a tak rozšírili fámu, že apoštoli podplatili strážu a ukradli Jeho telo. Iní si vymysleli, že Kristus zadržal dych na kríži, aby sa zdalo, že zomrel, ale v skutočnosti žil, aby ho učeníci mohli vziať do Indie, kde sa uzdravil a potom sa mohol vrátiť do Palestíny.

„Druhý život“ takýchto absurdných príbehov sa začal v 19. storočí počas osvietenstva, keď sme pozorovali dynamicky sa rozvíjajúci proces „Leben-Jesu-Forschung“, teda hľadanie historického Ježiša. Ideológovia tohto hnutia sa snažili a stále snažia naturalisticky vysvetliť všetko nadprirodzené. Usilujú sa absurdným spôsobom vysvetliť zázraky z evanjelií a to, čo sa modlíme vo Vyznaní viery. Stačí si na päť minút preštudovať, čo títo ľudia hlásali a hlásajú, aby človeku bolo jasné, že to nie sú ucelené posolstvá a že Ježiš, ktorého oni opisujú, je niekto úplne iný.

Toto myslenie je v úplnom protiklade s evanjeliom. Ďalšou otázkou je, prečo sa ho niekto snaží presadzovať v súvislosti s hinduizmom. Možno preto, že človek chce z nejakého ideologického hľadiska ukázať hinduizmus ako vzor pre svet, pre západnú kultúru, a nasilu ho importovať bez ohľadu na dôsledky, aké by to malo pre civilizáciu, ktorá vyrástla z evanjelia.

To je mimoriadne nebezpečné najmä v dnešnej dobe, keď útoky na pravdy viery, evanjelium, Desatoro, Magistérium Cirkvi atď., **neprestávajú, a keď sa moderný človek vysmieva z kresťanstva a z toho, čo hlása Božie slovo.** Namiesto skutočného Krista dostávame jeho „atrapu“, namiesto pravdy evanjelia dostávame bájky, ktoré sú pre niekoho detektívkou, pre iného drámou a pre ďalšieho komédiou. Všetky tieto príbehy, všetky tieto lži a rúhania neobstoja v konfrontácii s textom evanjelia.

Ganész, syn boha Šivu. Prečo slonia hlava? Boh Šiva sa vrátil z bojov s démonmi k družke Parvátí, pričom nevedel o existencii syna. Ten, keďže ho tiež nepoznal, nechcel ho pustiť bližšie k matke, Šiva mu preto odtrhol hlavu a že mal takú silu, odhodil ju príliš ďaleko. Aby svoju chybu napravil, slúbil, že z prvého tvora, ktorého stretne, “vezme” hlavu a nasadí ju Ganéšovi...

zdroj: rawpixel.com

Evanjelium je autentickým prameňom poznania Krista, ktorý sa nás neideologickým spôsobom snaží priviesť k objaveniu Pravdy, čiže k objaveniu toho, že v Kristovi sa uskutočňuje naša spása a on sám je našou Cestou a Životom.

V 80. a 90. rokoch minulého storočia bolo reinkarnácii venovaných mnoho televíznych programov. Pamätám si, ako jedna z poľských komerčných televízií rozprávala, ako bola mongolskou bojovníčkou v 12. storočí, a podrobne rozprávala, čo sa vtedy dialo, čo robila atď. Príbehy o reinkarnácii však dodnes nevzbudzujú také pobúrenie ako príbeh o zmŕtvychvstaní. Prečo je to tak?

Najviac prekvapujúce je, že posolstvu o vzkriesení sa vyčíta, že je magické, rozprávkové, že mu žiadny rozumný človek v 21. storočí nemôže uveriť. Tí istí ľudia však s hlbokým presvedčením hovoria o reinkarnácii na základe toho, že to „niekto“ povedal, že to niekto prežil, takže to tak je.

Podľa ich názoru to dáva väčší zmysel a je to v skôr v súlade so zdravým rozumom, než je rozprávanie uvedené v evanjeliách, Skutkoch a apoštolských listoch, z ktorých vieme, že existovali skutoční svedkovia vzkriesenia, ktorí sa stretli so Zmŕtvychvstalým Kristom. Pre týchto „racionalistov“ je to však irelevantné...

Chcel by som len dodať, že práve z evanjelií sa odvíja charakter civilizácie, ktorá priviedla Európu k veľkým úspechom a k ľudskej slobode. Hinduistická kultúra nepodporuje nijakú slobodu. Už spomínané rozdelenie na kasty, ktoré síce bolo úradne zrušené, v skutočnosti však stále platí a samotný hinduizmus ho udržiava. To istým spôsobom vysvetľuje odpor a zlobu voči kresťanstvu, ktoré je náboženstvom slobody.

Keď som bol v Indii, zúčastnil som sa na omšiach v tamojších katolíckych komunitách a s hrôzou som sledoval, ako o niekoľko mesiacov neskôr kostoly, v ktorých som sa modlil, vyhoreli alebo boli zbúrané. Ako to nazvať, ak nie kultúrnou vojnou, vojnou za slobodu? Kristus prináša do života ľudí slobodu, vďaka Kristovi sa môžeme pozeráť na druhého človeka ako na bytosť hodnú lásky a milosrdenstva na Boží obraz. **Nie je to príbeh večných odchodov a návratov ako v reinkarnácii, nie je to nejaká skratka.** Je to cesta k pravej večnosti, k večnosti s Kristom.

Zaujímavé je, mám teda taký dojem, že niektoré názory hinduistov sú v súlade s ideológiou transhumanizmu, kde sa večnosť stotožňuje s dlhým životom na zemi. Nie! Večnosť je život v Bohu. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa to svet snaží zahlušiť. Bez ohľadu na to, koľkokrát počujeme, že je to len výmysel kresťanov. Sme povolaní žiť s Bohom vo večnosti a k tomu smeruje náš pozemský život.

Reinkarnácia je navyše pokusom zbaviť sa zodpovednosti za spáchané skutky. V perspektíve cyklických návratov strácajú individuálne ľudské rozhodnutia, etika a morálka zmysel svojej existencie, a keď vidíme rôzne druhy správania, ktoré sú v hinduistickom náboženstve možné a dovolené, neprekvapuje nás, že neexistuje čosi také ako zodpovednosť za činy, ktorá je zakotvená v kresťanstve.

Chcete povedať, pán profesor, že okrem častí, ktoré má hinduizmus spoločné s ideológiou transhumanizmu, má ich aj s gnózou?

Určite! V oboch prípadoch sú človek a jeho život vnímané len cez prizmu intelektuálnych a duchovných aktivít. Dochádza k znehodnoteniu tela a telesnosti človeka.

Chcel by som tiež pripomenúť, že staroveká, „čistá“ gnóza, ktorá sa vo veľkej miere opierala o vieru Ďalekého východu, sa taktiež vyznačuje „elitárstvom“. Gnóza je veda len pre pár vyvolených, pre elitu, ktorá má vďaka tajnému poznaniu zaručenú spásu, šťastie a prosperitu a nemusí sa oň deliť s ostatnými.

Zdroj: flickr.com

Kresťanstvo tento aspekt prelomilo už v staroveku tým, že ukázalo, že Kristus zomrel za každého z nás, nie za nejakú presne vymedzenú skupinu, a že chce, aby všetci ľudia spoznali pravdu a dosiahli spásu. Tento univerzalistický rozmer sa v hinduizme nenachádza v kastovom rozdelení, ktoré schvaľuje. Naopak: hinduizmus upevňuje ideál elity, ideál vyvolených, ktorých ostatní musia rešpektovať.

Úprimne poviem, že od začiatku nášho rozhovoru som sa zamýšľal nad tým, odkiaľ sa berie takáto forma agresie voči nasledovníkom Krista v lone údajne mierumilovného a tolerantného náboženstva, ako je prezentovaný hinduizmus. Podľa môjho názoru sú dôvodom ideály, ktoré vychádzajú z kresťanstva, vrátane ideálu slobody, za ktorým by mal stáť každý na Západe. Nie je to však tak, ako to dokazuje skutočnosť, že viera, ktorá spochybňuje slobodu, môže očakávať potlesk a uznanie.

Slogan „Karma sa vracia“ sa stal v modernom svete veľmi populárny. Chcel by som len upozorniť, že keď pripomeniem pravdu viery, že „Pán Boh je spravodlivý Sudca, ktorý dobro odmeňuje a zlo trestá“, budem v lepšom prípade zosmiešnený...

To je ďalší aspekt, ktorý poukazuje na nerovnaké zaobchádzanie s kresťanmi a vyznávačmi iných náboženstiev.

Samotná myšlienka „karmy“ nás opäť privádza k etike nezodpovednosti, pretože všetko údajne závisí od rôznych tajomných síl, ktoré sú okolo nás a na ktoré nemáme vplyv, a preto človek, ktorý robí rozhodnutia, nie je za ne úplne zodpovedný, podlieha osudu, ktorý nad ním visí, alebo sa musí pokúsiť využiť nejaké údajné rezervoáre energie, ktoré sú ukryté okolo neho.

Na základe kultúry založenej na rozume, ako sa dnes prezentuje osvietenská kultúra dominujúca na Západe, sa oplatí položiť si otázku: Aké sú pre to dôkazy? Prečo má tvrdenie, že „karma sa vracia“, povolený vstup do salónov a nikto nepožaduje, aby bolo vedecky podložené, ako sa to požaduje od kresťanstva?

Zopakujem: karma je forma presúvania zodpovednosti za konanie človeka a prenášania ťarchy jeho života na tajomné, nepredstaviteľné, neviditeľné sily, ktoré sú všade okolo neho.

Panuje presvedčenie, že hinduizmus je náboženstvo mieru. Začalo sa to prenasledovaním islamistov, ktoré súviselo s indicko-pakistanským konfliktom. Teraz sa však stali terčom útokov kresťania, ktorí, ako ste zdôraznili, sú na mnohých miestach Indie prenasledovaní a vraždení. Mnohí však naznačujú, že kresťania nie sú prenasledovaní pre svoju vieru, ale preto, že kresťanstvo sa spája so Západom, a to je dôvod útokov na nich, pretože hinduisti nemajú radi latinskú civilizáciu a „nemajú nič spoločné s Kristom“. Je to naozaj pravda?

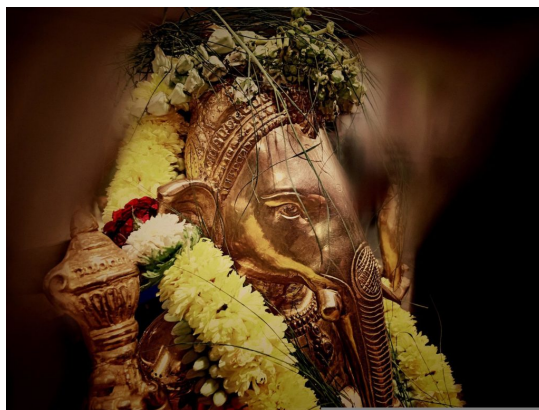
Stačí sa pozrieť na indexy prenasledovania, ktoré sa každoročne zverejňujú. Potom uvidíte, že India je na poprednom mieste v prenasledovaní za vieru. Nie za to, že niekto reprezentuje západnú kultúru, ale za to, že nie je hinduista!

Kultúra, s ktorou sa spája kresťanstvo, tu môže zohrávať určitú úlohu, ale správy, o ktorých hovorím, jednoznačne naznačujú, že dôvodom prenasledovania a pogromov na kresťanov zo strany hinduistov je viera v Krista, a nie správanie, spôsob obliekania, spoločenské vzťahy či politický model.

V Indii máme do činenia s konfliktom z náboženských dôvodov! To nie je nejaká kritika kresťanstva, ale pokus vyhubiť Kristových nasledovníkov. Kresťania sú často vyhánaní zo svojich domovov, ponižovaní a nakoniec vraždení. Celá operácia proti nim prebieha systematicky na mnohých miestach. Tí, ktorí tieto operácie vykonávajú, chcú, aby kresťanstvo zmizlo z ich sveta.

Zdôrazňujem: nie kultúra, ale kresťanstvo je hlavný dôvod týchto činov.

Existujú tvrdenia, že kresťania sú v Indii iba odnedávna, že narúšajú indickú identitu, ktorá bola vždy hinduistická. To nie je pravda! V Čennaji sa nachádza hrob svätého Tomáša apoštola, čo dokazuje, že kresťania boli v Indii prítomní od jej vzniku! Existujú katolícke komunity východných cirkví, ktoré majú vlastnú krásnu liturgiu a dodržiavajú učenie apoštolov, čo svedčí o tom, že kresťanstvo sa už 2000 rokov snaží obrátiť obyvateľov Indie bez toho, aby sa nechalo odradiť ťažkosťami.

Ďalšie stvárnenie Ganéša

zdroj: pixabay.com

Na Západe sa často hovorí, že reči o prenasledovaní kresťanov v Indii sú prehnané. Miestne pogromy sa síce dejú, ale dejú sa na celom svete a prenasledovanie kresťanov sa netýka celej krajiny. Takíto ľudia hovoria: čo je to 100 zavraždených, keď krajina má viac ako miliardu obyvateľov...

To nie sú incidenty. V indickej kultúre, v hinduistickej kultúre, sa všetko začína v miestnych komunitách a končí národným rozmerom, takže ak sa určité procesy odohrávajú na základnej úrovni malých miestnych komunit, kde sa ľudia navzájom poznajú, potom vidíme, že máme do činenia s niečím, čo poznáme z Volynského masakru, keď susedia išli proti susedom.

Okrem toho má India takmer 3,3 milióna kilometrov štvorcových. Z tohto hľadiska môžu „miestne udalosti“ pokrývať územie polovice Poľska. Ak sa teda prenasledovanie odohráva v štáte Urísa (angl. Odisha), pokrýva viac ako 150 000 km²!

Okrem toho si uvedomme, že kresťania nežijú rovnomerne v celej Indii. Sú provincie, ktoré sú po stáročia obývané kresťanmi, a preto je prirodzené, že je v nich viac kresťanov. Ak v určitých regiónoch prenasledovanie existuje a v iných nie, potom tvrdenia, ktoré ste citovali, sú prinajmenšom neznalosťou.

Číslo neklamú! Luhajú tí, ktorí sa snažia relativizovať to, čo kresťania zažívajú rukami hinduistov.

Veľmi často sa zdôrazňuje, že pogromy a prenasledovanie kresťanov v Indii majú na svedomí fanatici, radikáli a nacionalisti. Pri čítaní správ o týchto masakroch však vidíme, že pogromy vykonávajú „obyčajní, prostí ľudia“...

A to je práve to najhoršie. To znamená, že konanie ľudí, ktorí sú označovaní za fanatikov, extrémistov atď., je indickou komunitou akceptované. Znamená to, že nemáme do činenia s výstrelkami nejakej malej radikálnej skupiny, ale s agresívnymi bojovými skupinami, ktoré sa tešia podpore verejnosti.

Odkiaľ táto podpora pochádza? Stačí sa pozrieť, ako sú kresťania vykresľovaní v médiách. Hovorí sa o nich ako o odporcoch Indie, hinduizmu, tamojšej kultúry atď. Hoci sa ozývali jednotlivé hlasy odsudzujúce útoky na kresťanov, tieto boli potlačené inými hlasmi, ktoré takéto činy podporovali a vyzývali na ďalšie.

Dovoľte mi, aby som sa Vás spýtal priamo: Boli kresťania navrátení na miesta, odkiaľ boli vyhnaní? Stavia niekto pamätníky obetiam pogromov na kresťanov? Boli páchatelia týchto pogromov volaní na zodpovednosť? Učia sa mladí ľudia v Indii úcte ku kresťanom?

NIE!

Ak teda niekto tvrdí, že prenasledovanie kresťanov v Indii – to sú lokálne incidenty, ktoré organizuje skupina fanatikov, mýli sa. Celý systém, v ktorom musia kresťania žiť, im nezaručuje bezpečnosť ani základnú slobodu vyznávať svoje náboženstvo.

Boh Vám žehnaj za rozhovor!

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/milujeme-krista-preto-budeme-zabijat-krestanov-krvava-tvar-hinduizmu/>